

Sygn. Akt XVII AmT 158/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2021 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SO Jolanta Stasińska**

Protokolant: stażysta Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2021 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł.

przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

z udziałem zainteresowanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 14 stycznia 2019 roku, Nr (...). (...)(...)

1. oddala odwołanie,
2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 737,00 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmT 158 /19

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej decyzją z dnia 14 stycznia 2019 r., Nr (...). (...)(...), na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, dalej „kpa”) w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, dalej „Pt”), umorzył w całości postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek (...) z dnia 29 grudnia 2017 r. w przedmiocie kontynuowania postępowania wszczętego wnioskiem (...) z dnia 29 kwietnia 2010 r. mającego na celu wydanie decyzji zmieniającej umowę o połączeniu sieci (dalej „Umowa”), zawartą w dniu 21 maja 2009 r. pomiędzy (...) sp. z o.o. (obecnie (...)) a (...) S.A. (obecnie (...) S.A.).

Od wyżej wymienionej decyzji powód – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą Ł. wniósł odwołanie, zaskarżając decyzję w całości.

Wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości,
2. przeprowadzenie dowodu z dokumentów wymienionych w uzasadnieniu odwołania,
3. nakazanie Prezesowi UKE podjęcia działań zmierzających do wydania decyzji, przy spełnieniu wszelkich wymagań prawem przepisanych, w postępowaniu wszczętym przez Spółkę wnioskiem z dnia 29 kwietnia 2010 r. przy jednoczesnym zobowiązaniu Prezesa UKE do uwzględnienia orzeczeń sądów I i II instancji,
4. na podstawie art. 148 k.p.c. wyznaczenie terminu rozprawy,
5. dołączenie akt sprawy o sygn. XVII AmT 3/11 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Warszawie,
6. zasądzenie zwrotu kosztów postępowania,
7. zwrotu kosztów należytej reprezentacji według stawek ustawowych.

W treści odwołania powód wskazał również, że wnosi o zasądzenie odszkodowania za utracone korzyści, które powód mógłby osiągnąć, gdyby nie błąd urzędniczy będący pierwotną przyczyną przedmiotowego postępowania. W uzasadnieniu odwołania powód nie określił jednak swego żądania, wskazując jedynie na ugruntowaną linię orzeczniczą w przedmiocie obowiązku odszkodowawczego z art. 361 k.c. Z uwagi na to, że powód w odwołaniu, ani też w toku dalszego postępowania w niniejszej sprawie, nie określił swego żądania zapłaty, brak było podstaw do wyłączenia określonego żądania o zapłatę do odrębnego rozpoznania i przekazania według właściwości.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany podtrzymał stanowisko wyrażone w treści decyzji.

Zainteresowany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pismem z dnia 17 marca 2020 roku powód złożył wniosek o połączenie sprawy niniejszej ze sprawą o sygn. akt XVII AmT 149/19 (obecnie: XVII AmT 34/20), jednakże sprawa ta została prawomocnie zakończona postanowieniem z dnia 17 lipca 2020 roku o odrzuceniu odwołania.

W toku rozprawy strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 22 października 2010 r. nr (...) (...) (dalej „Decyzja FTR”) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej „Prezes UKE”) rozstrzygnął, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wniosek (...) z dnia 29 grudnia 2010 roku, ten sposób, że zmienił Umowę, ustalając asymetryczny (na korzyść (...)) model stawek za zakończenia połączeń w sieciach stacjonarnych (...) i (...). /k. 156-169 akt adm./

Od tego rozstrzygnięcia odwołanie złożyła (...), zarzucając Decyzji (...) m.in. to, że Prezes UKE nie przeprowadził postępowania konsolidacyjnego, o którym mowa w art. 18 Pt w brzmieniu przepisów w dacie wydania Decyzji (...). Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sądu Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmT 3/11) uchylił Decyzję (...). W wyroku wskazano, że „Sąd podzielił stanowisko powoda zarzucające zaskarżonej decyzji nieprzeprowadzenie obowiązkowego postępowania konsolidacyjnego. W ocenie Sądu, przed wydaniem zaskarżonej decyzji Prezes UKE winien był przeprowadzić obligatoryjne postępowanie konsolidacyjne i treść zaproponowanego rozstrzygnięcia przedstawić Komisji Europejskiej oraz organom regulacyjnym z innych

Państw Członkowskich celem konsultacji". Od powyższego wyroku Prezes UKE wniósł apelację. Wyrokiem z dnia 18 marca 2015 r. (sygn. akt VI ACa 137/14) Sąd Apelacyjny utrzymał zaskarżony wyrok, dzieląc zaprezentowaną w nim argumentację. /akta sprawy o sygn. XVII AmT 3/11/

Wnioskiem, przesłanym za pośrednictwem platformy ePuap w dniu 29 grudnia 2017 r., (...) zwróciła się do Prezesa UKE o:

1) „przywrócenie stawek (...) za zakończenie połączeń w sieci (...) wynikających z Umowy zawartej pomiędzy (...) a (...) zmienionej następnie Decyzją Prezesa UKE z dnia 22 października 2010 r. nr (...) (...) (...), za okres od 22 października 2010 do 31 grudnia 2017;

2) ustalanie stawek (...) za zakończenie połączeń w sieci (...) w okresie od 1 stycznia 2018 r.".

W zakresie pierwszego z żądań Wniosku (...) wniosła „o przywrócenie Decyzji która była słuszna, a jedynie błąd proceduralny sprawił, iż została ona uchylona, tym bardziej, iż inne, często większe przedsiębiorstwa (niewymagające w związku z tym aż takiej ochrony) miały zachowaną poprawność procedury wydania decyzji. Ewentualna odmowa ponownego wydania decyzji ze skutkiem od 22 października 2010 r. lub wydanie decyzji o warunkach gorszych, niż wskazane w pierwotnej (tj. (...) (...)) skutkować będzie obciążeniem (...) negatywnymi skutkami finansowymi spowodowanymi »optymalizacją procesu wydawania decyzji« (z uwagi na pominięcie procedury konsolidacyjnej)". W uzasadnianiu drugiego z żądań Wniosku (...) wskazała, że „przesłanki stanowiące podstawę do wydania decyzji w 2010 roku, w chwili obecnej pozostają aktualne. Z uwagi na błąd proceduralny Prezesa UKE, spółka pozostaje w analogicznej sytuacji taktycznie, zarówno pod względem technicznym, jak i finansowym, do sytuacji w jakiej znajdowała się w 2010 roku, dlatego też za w pełni uzasadnione uważa, ustalenie stawek (...) za zakańczanie połączeń w sieci (...) w okresie od 1 stycznia 2018 roku według harmonogramu ujętego w pierwotnej decyzji". /k. 171-173 akt adm./

Prezes UKE, pismami z dnia 8 lutego 2018 r., wezwał (...) oraz (...) do przedłożenia wszelkich dokumentów obrazujących przebieg ewentualnych negocjacji pomiędzy (...) już po wydaniu Decyzji (...) oraz kopii wszelkich umów i porozumień zawartych pomiędzy (...), które zostały zawarte w związku z uchyceniem Decyzji (...) lub określały zasady współpracy stron po jej uchyceniu. Strony zostały poinformowane, że prawomocne uchycenie Decyzji (...) wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 2015 r. (sygn. akt VI ACa 137/14) spowodowało konieczność weryfikacji w postępowaniu możliwości orzeczenia o zmianie Umowy w sposób wynikający z zakreślonego żądania. /k. 176 akt adm./

W odpowiedzi w piśmie z dnia 23 lutego 2018 r, (...) przedstawiła proces działań windykacyjnych, jakie (...) podjęła wobec (...) po uchyceniu decyzji (...), jednocześnie wskazując, że po uchyceniu tej decyzji, pomiędzy (...) nie zostało zawarte żadne porozumienie bądź umowa określająca zasady współpracy stron, (...) nie wezwała również (...) do prowadzenia ewentualnych negocjacji w tym zakresie". /k. 212-213 akt adm./

Pismem z dnia 5 marca 2018 r., w odpowiedzi na ww. wezwanie Prezesa UKE, (...) wskazała m.in., że zakres wniosku (...) z dnia 29 kwietnia 2010 r. skierowanego do Prezesa UKE wyznaczony był zakresem prowadzonych z (...) negocjacji i obejmował ustalenie w Umowie asymetrycznych stawek (...) na korzyść (...), w wysokości wskazanej w projekcie aneksu do Umowy. (...) wskazała też, że zestawiając wnioski - (...) z dnia 29 kwietnia 2010 r. oraz Wniosek należy stwierdzić, że zakres przedmiotowy ww. wniosków (zakres żądania (...)) jest odmienny, zarówno co do wysokości stawek, jak również co do czasu ich obowiązywania. (...) wskazała przy tym, że propozycja (...) nigdy nie została przedstawiona (...) oraz nie była przedmiotem negocjacji zmiany Umowy między Stronami. /k. 179-180 akt adm./

Wezwaniem z dnia 19 kwietnia 2018 r. Prezes UKE zobowiązał strony do wzajemnego odniesienia się do ww. stanowisk. /k. 222 akt adm./

W odpowiedzi (...) pismami z dnia 8 i 17 maja 2018 r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie o braku przeprowadzonych negocjacji po uchyceniu Decyzji (...). /k. 229, 230 akt adm./

(...) przesłała w dniu 11 maja 2018 r., za pośrednictwem ePuap, stanowisko, w którym wskazała, iż „obecnie (...) S.A. również nie będzie kwestionować poprawności przeprowadzenia negocjacji w roku 2009/2010”. /k. 218-219v akt adm./

Pismem z dnia 7 września 2018 r. Prezes UKE poinformował strony, że został zebrany w sprawie materiał dowodowy wystarczający do wydania decyzji oraz o możliwości wypowiedzenia się co do niego. /k. 238 akt adm./

Pismami z dnia 20 września 2018r. i 5 października 2018 r. (...) oraz (...) podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie. /k. 245-247, 249-251 akt adm./

Powyżej opisany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzone w postępowaniu administracyjnym oraz w aktach sprawy o sygn. XVII AmT 3/11, które nie były kwestionowane przez strony, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie strony powodowej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zasadnie przyjął pozwany Prezes UKE oraz zainteresowany, że decyzja Prezesa UKE z dnia 22 października 2010 r. nr (...) (...) (dalej „Decyzja FTR”) wydana po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, na wniosek powoda z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianę umowy zawartej w dniu 21 maja 2009 roku, została prawomocnie uchylona. W niniejszej sprawie podkreślić należy, że wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013 roku Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w sprawie o sygn. akt XVII AmT 3/11 (od którego apelacja została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 18 marca 2015 r., sygn. akt VI ACa 137/14) powyższa decyzja została uchylona, nie zaś – uchylona do ponownego rozpoznania przez Prezesa UKE, jak twierdzi powód. Brak jest jakichkolwiek podstaw, aby przyznać rację powodowi (jak w szczególności podniósł na rozprawie w dniu 15 września 2021 roku), że nigdy nie było dwóch postępowań, inna sygnatura akt sprawy administracyjnej wynikała jedynie z wewnętrznych procedur UKE, natomiast wniosek powoda pierwotnie złożony pozostaje nadal merytorycznie nierozpoznany i dlatego Prezes UKE powinien kontynuować postępowania administracyjne.

Zgodnie z treścią art. 479⁶⁴ k.p.c.

§ 1. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów oddala odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia.

§ 2. W razie uwzględnienia odwołania, sąd ochrony konkurencji i konsumentów zaskarżoną decyzję albo uchyla, albo zmienia w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy.

Z powyższego wynika, że ustawodawca w sposób enumeratywny i wyczerpujący określił wszelkie możliwe rodzaje rozstrzygnięć Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w jednym z postępowań odrębnych, w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty, tj. w przypadku rozpoznania odwołania do decyzji Prezesa UKE. Jak z treści powołanego przepisu wynika, w przypadku gdy zachodzą podstawy do uchylenia decyzji, SOKiK uchyla zaskarżoną decyzję, nie rozstrzyga natomiast o jej uchyleniu do ponownego rozpoznania przez Prezesa UKE, tak jak ma to miejsce w przypadku rozpoznania apelacji przez Sąd II instancji w postępowaniu sądowym w oparciu o treść art. 386 § 2 i 4 k.p.c. Dodać tu wypada, że w przypadku powołanych regulacji prawnych (art. 386 § 2 i 4 k.p.c) ustawodawca wskazał wprost, że Sąd uchylając wyrok „przekazuje sprawę sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania”. Analogicznego rozstrzygnięcia w przypadku rozpoznania w postępowaniu odrębnym odwołania do decyzji wydanej Prezesa UKE ustawodawca nie przewidział. Wydanie przez SOKiK wyroku uchylającego decyzję Prezesa UKE (niezależnie od przyczyn stanowiących podstawę do jej uchylenia) nie oznacza, że sprawa została Prezesowi UKE przekazana do ponownego rozpoznania. Nie miał racji powód twierdząc, że z uwagi na uchylenie decyzji poprzednio wydanej, jest uprawniony do złożenia wniosku (wniosek z dnia 29 grudnia 2017 roku) o kontynuowanie postępowania administracyjnego wszczętego jego wnioskiem z dnia 29 kwietnia 2010 roku.

Postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem powoda z dnia 29 kwietnia 2010 roku zostało prawomocnie zakończone. Z powyższego wnioskować też należy, że ewentualne wyczerpanie obowiązkowej procedury negocjacyjnej w ramach postępowania administracyjnego, wszczętego na skutek wniosku z dnia 29 kwietnia 2010 roku nie może zostać skutecznie „wykorzystane” w kolejnym postępowaniu administracyjnym.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, dalej „Pt”), Prezes UKE może, na pisemny wniosek każdej ze stron negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci albo z urzędu, w drodze postanowienia, określić termin zakończenia negocjacji o zawarcie tej umowy, nie dłuższy niż 90 dni, licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2 tego przepisu, w przypadku niepodjęcia negocjacji o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci, odmowy połączenia sieci telekomunikacyjnych przez podmiot do tego obowiązany lub niezawarcia umowy o dostępie telekomunikacyjnym w zakresie połączenia sieci w terminie, o którym mowa w ust. 1, lub niezawarcia umowy w terminie 90 dni licząc od dnia wystąpienia z wnioskiem o zawarcie umowy o dostępie telekomunikacyjnym, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie rozstrzygnięcia kwestii spornych lub określenia warunków współpracy. Z powyższej regulacji wprost wynika, że elementem koniecznym, który powinien poprzedzić wydanie decyzji, gdyby powód złożył wniosek o zmianę umowy przez Prezesa UKE jest przeprowadzenie negocjacji. Jak podniósł zainteresowany, przedmiot wniosku w porównaniu do wniosku powoda z dnia 29 kwietnia 2010 roku uległ zmianie, w szczególności z uwagi na to, że wniosek jest odmienny zarówno do co wysokości stawek (...) w sieci powoda, jak również co do okresu ich obowiązywania. Zainteresowany podniósł, że propozycja powoda z dnia 29 grudnia 2017 roku nigdy nie została przedstawiona zainteresowanemu oraz nie była przedmiotem negocjacji zmiany umowy między stronami.

Mając powyższe na względzie, zasadnie przyjął pozwany, że skoro postępowanie wszczęte wnioskiem powoda z dnia 29 kwietnia 2010 roku zostało prawomocnie zakończone, postępowanie wszczęte wnioskiem powoda z dnia 29 grudnia 2017 roku o jego kontynuowanie podlegało umorzeniu (art. 105 § 1 k.p.a.). Brak też było jakichkolwiek podstaw do przyznania racji powodowi, że w sprawie o wszczęcie postępowania administracyjnego, podlegającego umorzeniu, na Prezesa UKE spoczywał obowiązek przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego.

Mając to na względzie, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c. Sąd oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu i zainteresowanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych, a ponadto, w przypadku zainteresowanego – koszt opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska